

Příloha A

	Mentální retardace			
	Lehká	Středně těžká	Těžká	Hluboká
Neuropsychický vývoj	Omezený, opožděný	Omezený, výrazně opožděný	Celkově omezený	Výrazně omezený
Somatická postižení	Ojedinelá	Častá, častý výskyt epilepsie	Častá, neurologické příznaky, epilepsie	Velmi častá, neurologické příznaky, kombinované vady tělesné a smyslové
Poruchy motoriky	Opoždění motorického vývoje	Výrazné opoždění ale postižení jsou mobilní	Časté stereotypní automatické pohyby, výrazné porušení motoriky	Většinou imobilní nebo výrazné omezení pohybu
Poruchy psychiky	Snížení aktivity psychických procesů, nerovnoměrný vývoj, funkční oslabení, převládají konkrétní, názorné a mechanické schopnosti	Celkové omezení, nízká koncentrace pozornosti, výrazně opožděný vývoj chápání, opožděný rozvoj dovedností sebeobsluhy	Výrazně omezená úroveň všech schopností	Těžké postižení všech funkcí
Komunikace a řeč	Schopnost komunikovat většinou vytvořena, opožděný vývoj řeči, obsahová chudost, časté poruchy formální stránky řeči	Úroveň rozvoje řeči je variabilní; někteří jedinci jsou schopni sociální interakce a komunikace, verbální projev často bývá chudý, agramatický a špatně artikulovaný	Komunikace převážně nonverbální, neartikulované výkřiky, případně jednotlivá slova	Rudimentární nonverbální komunikace nebo nekomunikují vůbec
Poruchy citů a vůle	Afektivní labilita, impulzivnost, úzkostnost, zvýšená sugestibilita	Nestálost nálady, impulzivita, zkratové jednání	Celkové poškození afektivní sféry, časté sebepoškozování	Těžké poškození afektivní sféry, potřebují stálý dohled
Možnosti vzdělávání	Na základě speciálního individuálního vzdělávacího programu	Na základě speciálních programů	Vytváření dovedností a návyků, rehabilitační vzdělávací program	Vytváření jednoduchých dovedností a návyků (rehabilitace, individuální péče)

Příloha B

ETICKÝ KODEX SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ ČESKÉ REPUBLIKY

1. E t i c k é z á s a d y

1. 1. Sociální práce je založena na hodnotách demokracie, lidských práv a sociální spravedlnosti. Sociální pracovníci proto dbají na dodržování lidských práv u skupin a jednotlivců tak, jak jsou vyjádřeny v **dokumentech relevantních pro praxi** sociálního pracovníka, a to především ve Všeobecné deklaraci lidských práv, Chartě lidských práv Spojených národů a v Úmluvě o právech dítěte a **dalších mezinárodních deklaracích a úmluvách**. Dále se řídí Ústavou, Listinou základních práv a svobod a dalšími zákony tohoto státu, které se od těchto dokumentů odvíjejí.

1. 2. Sociální pracovník respektuje jedinečnost každého člověka bez ohledu na jeho původ, etnickou příslušnost, rasu či barvu pleti, mateřský jazyk, věk, **pohlaví, rodinný stav**, zdravotní stav, sexuální orientaci, ekonomickou situaci, náboženské a politické přesvědčení a bez ohledu na to, jak se podílí na životě celé společnosti.

1. 3. Sociální pracovník respektuje právo každého jedince na seberealizaci v takové míře, aby současně nedocházelo k omezení stejného práva druhých osob.

1. 4. Sociální pracovník pomáhá jednotlivcům, skupinám, komunitám a sdružení občanů svými znalostmi, dovednostmi a zkušenostmi při jejich rozvoji a při řešení konfliktů jednotlivců se společnostmi a jejich následků.

1.5. Sociální pracovník **dává přednost** profesionální odpovědnosti před svými soukromými zájmy. Služby poskytuje na nejvyšší odborné úrovni.

2. P r a v i d l a e t i c k é h o c h o v á n í s o c i á l n í h o p r a c o v n í k a

2. 1. Ve vztahu ke klientovi

2. 1. 1. Sociální pracovník **podporuje své klienty k vědomí** vlastní odpovědnosti.

2. 1. 2. Sociální pracovník jedná tak, aby chránil důstojnost a lidská práva svých klientů.

2. 1. 3. Sociální pracovník pomáhá se stejným úsilím a bez jakékoliv formy diskriminace všem klientům. **Sociální pracovník jedná s každým člověkem jako s celostní bytostí. Zajímá se o celého člověka v rámci rodiny, komunity a společenského a přirozeného prostředí a usiluje o rozpoznání všech aspektů života člověka. Sociální pracovník se zaměřuje na silné stránky jednotlivců, skupin a komunit a tak podporuje jejich zmocnění.**

2. 1. 4. Chrání klientovo právo na soukromí a důvěrnost jeho sdělení. Data a informace požaduje s ohledem na potřebnost při zajištění služeb, které mají být klientovi poskytnuty a informuje ho o jejich potřebnosti a použití. Žádnou informaci o klientovi neposkytne bez jeho souhlasu. Výjimkou jsou osoby, které nemají způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu (zejména nezletilé děti) nebo tehdy, kdy jsou ohroženy další osoby. **V případech, kde je to v souladu s platnými právními předpisy**, umožňuje účastníkům řízení nahlížet do spisů, které se řízení týkají.

2. 1. 5. Sociální pracovník **podporuje klienty při využívání všech služeb a dávek** sociálního zabezpečení, na které mají nárok, a to nejen od instituce, ve které jsou zaměstnáni, ale i ostatních příslušných zdrojů. Poučí klienty o povinnostech, které vyplývají z takto poskytnutých služeb a dávek. Podporuje klienta při řešení problémů týkajících se dalších sfér jeho života.

2. 1. 6. Sociální pracovník **podporuje klienty při hledání možností jejich zapojení do procesu řešení jejich problémů.**

2.1.7. **Sociální pracovník je si vědom svých odborných a profesních omezení. Pokud s klientem nemůže sám pracovat, předá mu informace o dalších formách pomoci. Sociální pracovník jedná s osobami, které používají jejich služby (klienty) s účastí, empatií a péčí.**

2. 2. Ve vztahu ke svému zaměstnavateli

2. 2. 1. Sociální pracovník odpovědně plní své povinnosti vyplývající ze závazku ke svému zaměstnavateli.

2. 2. 2. V zaměstnavatelské organizaci spolupůsobí při vytváření takových podmínek, které umožní sociálním pracovníkům v ní zaměstnaným přijmout a uplatňovat závazky vyplývající z tohoto kodexu.

2. 2. 3. Snaží se ovlivňovat sociální politiku, pracovní postupy a jejich praktické uplatňování ve své zaměstnavatelské organizaci s ohledem na co nejvyšší úroveň služeb poskytovaných klientům.

2. 3. Ve vztahu ke kolegům

2. 3. 1. Sociální pracovník respektuje znalosti a zkušenosti svých kolegů a ostatních odborných pracovníků. Vyhledává a rozšiřuje spolupráci s nimi a tím zvyšuje kvalitu poskytovaných sociálních

služeb.

2. 3. 2. Respektuje rozdíly v názorech a praktické činnosti kolegů a ostatních odborných a dobrovolných pracovníků. Kritické připomínky k nim vyjadřuje na vhodném místě vhodným způsobem.

2.3.3. Sociální pracovník iniciuje a zapojuje se do diskusí týkajících se etiky se svými kolegy a zaměstnavateli a je zodpovědný za to, že jeho rozhodnutí budou eticky podložena.

2. 4. Ve vztahu ke svému povolání a odbornosti

2. 4. 1. Sociální pracovník dbá na udržení a zvyšování prestiže svého povolání.

2. 4. 2. Neustále se snaží o udržení a zvýšení odborné úrovně sociální práce a uplatňování nových přístupů a metod.

2. 4. 3. Působí na to, aby odbornou sociální práci prováděl vždy kvalifikovaný pracovník s odpovídajícím vzděláním.

2. 4. 4. Je zodpovědný za své soustavné celoživotní vzdělávání a výcvik, což je základ pro udržení stanovené úrovně odborné práce a schopnosti řešit etické problémy.

2. 4. 5. Pro svůj odborný růst využívá znalosti a dovednosti svých kolegů a jiných odborníků, naopak své znalosti a dovednosti rozšiřuje v celé oblasti sociální práce.

2. 4. 6. Sociální pracovník spolupracuje se školami sociální práce, aby podpořil studenty sociální práce při získávání kvalitního praktického výcviku a aktuální praktické znalosti.

2. 5. Ve vztahu ke společnosti

2. 5. 1. Sociální pracovník má právo i povinnost upozorňovat širokou veřejnost a příslušné orgány na případy porušování zákonů a oprávněných zájmů občanů.

2. 5. 2. Zasazuje se o zlepšení sociálních podmínek a zvyšování sociální spravedlnosti tím, že podněcuje změny v zákonech, v politice státu i v politice mezinárodní.

2. 5. 3. Upozorňuje na možnost spravedlivějšího rozdělení společenských zdrojů a potřebu zajistit přístup k těmto zdrojům těm, kteří to potřebují.

2. 5. 4. Působí na rozšíření možností a příležitostí ke zlepšení kvality života pro všechny osoby, a to se zvláštním zřetelem ke znevýhodněným a postiženým jedincům a skupinám.

2. 5. 5. Sociální pracovník působí na zlepšení podmínek, které zvyšují vážnost a úctu ke kulturám, které vytvořilo lidstvo.

2. 5. 6. Sociální pracovník požaduje uznání toho, že je zodpovědný za své jednání vůči osobám, se kterými pracuje, vůči kolegům, zaměstnavatelům, profesní organizaci a vzhledem k zákonným ustanovením, a že tyto odpovědnosti mohou být ve vzájemném konfliktu.

Etické problémové okruhy

Tyto problémové okruhy by měly být rozpracovány v rozšířeném kodexu, který by byl zaměřen na specifika sociální práce v různých oblastech. Sociální práce s jednotlivcem, rodinami, skupinami, komunitami a organizacemi vytváří pro sociálního pracovníka situace, ve kterých musí nejen eticky hodnotit, vybírat možnosti, ale i eticky rozhodovat. Sociální pracovník eticky uvažuje při sociálním šetření, sběru informací, jednáních a při své profesionální činnosti o použití metod sociální práce, o sociálně technických opatřeních a administrativně správních postupech z hlediska účelu, účinnosti a důsledků na klientův život.

A. Základní etické problémy jsou

- kdy vstupovat či zasahovat do života občana a jeho rodiny, skupiny či obce (např. z hlediska prevence či sociální terapie společensky nežádoucí situace), kterým sociálním případům dát přednost a věnovat čas na dlouhodobé sociálně výchovné působení,

- kolik pomoci a péče poskytnout, aby stimulovaly klienta ke změně postojů a k odpovědnému jednání a nevedly k jejich zneužití,

- kdy přestat se sociální terapií a poskytováním služeb a dávek sociální pomoci

B. Další problémové okruhy, které se občas vyskytují a vyžadují etické hodnocení a rozhodování vyplývají z následujících situací, kdy loajalita sociálního pracovníka s klientem se dostane do střetu zájmů

- při konfliktu zájmu samotného sociálního pracovníka se zájmem klienta,

- při konfliktu klienta a jiného občana,

- při konfliktu mezi institucí či organizací a skupinou klientů,

- při konfliktu zájmu klientů a ostatní společností,

- při konfliktu mezi zaměstnavatelem a jeho sociálními pracovníky.

C. Sociální pracovník má ve své náplni roli pracovníka,

který klientům pomáhá a současně má klienty kontrolovat. Vztahy mezi těmito protichůdnými aspekty sociální práce vyžadují, aby si sociální pracovníci vyjasnili etické důsledky kontrolní role, a do jaké míry je tato role přijatelná z hlediska základních hodnot sociální práce.

Postupy při řešení etických problémů

1. Závažné etické problémy budou probírány a řešeny ve skupinách pracovníků v rámci Společnosti sociálních pracovníků ČR (dále jen Společnost). Sociální pracovník má mít možnost: diskutovat, zvažovat a analyzovat tyto problémy ve spolupráci s kolegy a dalšími odborníky, event. i za účasti stran, kterých se týkají.

2. Společnost může doplnit a přizpůsobit etické zásady pro ty oblasti terénní sociální práce, kde jsou etické problémy komplikované a závažné.

3. Na základě tohoto kodexu je úkolem Společnosti pomáhat jednotlivým sociálním pracovníkům analyzovat a pomáhat řešit jednotlivé problémy.

Etický kodex byl schválen plénem Společnosti sociálních pracovníků 19. 5. 2006 a nabývá účinnosti od 20. 5. 2006.

Mezinárodní etický kodex sociální práce – principy

Návrh přijatý valným shromážděním IFSW

(Mezinárodní federace sociálních pracovníků),

Adelaide, Austrálie, 29. 9. - 1. 10. 2004

1. Úvod

Etické uvědomění je nutnou součástí odborné praxe sociálních pracovníků. Schopnost a oddanost etickému jednání je základním aspektem kvality služby nabízené uživatelům služeb sociální práce.

2. Definice sociální práce

Profese sociální práce podporuje sociální změnu, řešení problémů v lidských vztazích a také zmocnění a osvobození lidí v zájmu zvýšení blaha. Sociální práce zasahuje v oblastech, kde dochází k interakci lidí a jejich prostředí, a využívá k tomu teorie lidského chování a sociálních systémů. Základem sociální práce jsou principy lidských práv a sociální spravedlnosti.

3. Mezinárodní konvence

Mezinárodní deklarace a úmluvy o lidských právech vytvářejí obecné standardy a poukazují na práva, která jsou globální společností akceptována. Dokumenty relevantní pro praxi sociální práce jsou:

- Mezinárodní pakt o občanských a politických právech
- Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech
- Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace
- Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen
- Úmluva původních domorodých obyvatel (11,0 konvence 169)

4. Principy

4.1 Lidská práva a lidská důstojnost

Sociální práce je založena na respektu k hodnotě a důstojnosti všech lidí a na právech, která z toho vyplývají. Sociální pracovníci podporují a chrání fyzickou, duševní, emocionální a duchovní integritu a blaho každého člověka. To znamená:

1. Respektovat právo na sebeurčení - sociální pracovníci respektují a podporují právo lidí na provádění vlastních výběrů a rozhodnutí, nezávisle na jejich hodnotách a životních rozhodnutích, za předpokladu, že to neohrozí práva a legitimní zájmy druhých.

2. Podporovat právo na participaci - sociální pracovníci podporují plné zapojení a účast lidí, kteří používají jejich služby, taková mi způsoby, aby mohli dosáhnout zmocnění ve všech aspektech rozhodování a jednání, které ovlivňuje jejich život.

3. Jednat s každým člověkem jako s celostní bytostí - sociální pracovníci se zajímají o celého člověka v rámci rodiny, komunity a společenského a přirozeného prostředí a usilují o rozpoznání všech aspektů života člověka.

4. Identifikovat a rozvinout silné stránky - sociální pracovníci se zaměřují na silné stránky jednotlivců, skupin a komunit, a tak podporují jejich zmocnění.

4.2 Sociální spravedlnost

Sociální pracovníci mají povinnost podporovat sociální spravedlnost ve vztahu ke společnosti obecně i ve vztahu k lidem, se kterými pracují. To znamená:

1. Čelit negativní diskriminaci - sociální pracovníci mají povinnost čelit negativní diskriminaci na základě takových charakteristik, jako jsou schopnosti, věk, kultura, rod nebo pohlaví, rodinný stav, socioekonomický status, politické názory, barva pleti nebo jiné fyzické charakteristiky, sexuální orientace nebo duchovní přesvědčení.
2. Uznat diverzitu - sociální pracovníci rozpoznávají a respektují etnickou a kulturní rozdílnost ve společnostech, kde pracují, berouce při tom v úvahu individuální, rodinné, skupinové a komunitní odlišnosti.
3. Spravedlivě distribuovat zdroje - sociální pracovníci zaručují, že zdroje, které mají k dispozici, jsou rozdělovány spravedlivě ve shodě s potřebami.
4. Čelit nespravedlivé politice a praktikám - sociální pracovníci mají povinnost upozorňovat své zaměstnavatele, tvůrce politik, politiky samotné a veřejnost na situace, kdy lidé žijí v chudobě, když zdroje nejsou adekvátní nebo když rozdělování zdrojů, politika a praxe jsou utlačující, nespravedlivé nebo škodlivé.
5. Pracovat na základě solidarity - sociální pracovníci mají povinnost čelit sociálním podmínkám, které přispívají k sociálnímu vyloučení, stigmatizaci nebo útisku, a pracovat pro sociální inkluzi.

5. Profesionální jednání

Národní členské organizace IFSW mají povinnost rozvíjet a pravidelně aktualizovat svoje vlastní etické normy nebo etické směrnice tak, aby byly konzistentní s prohlášením IFSW. Národní organizace mají také povinnost informovat sociální pracovníky a vzdělavatele v sociální práci o těchto normách a směrnicích.

Sociální pracovníci by měli jednat v souladu s etickým kodexem nebo směrnicemi, které platí v jejich zemi. Tyto budou obvykle zahrnovat detailnější pravidla v etické praxi specifická podle národního kontextu. Následující obecná doporučení pro profesionální jednání se týkají toho, že:

1. Od sociálních pracovníků se očekává, že budou rozvíjet a udržovat požadované dovednosti a kompetence v oblasti své práce.
2. Sociální pracovníci nedopustí, aby jejich dovednosti byly využity k nehumánním účelům, jako je například mučení nebo terorismus.
3. Sociální pracovníci jednají bezúhonným způsobem. To zahrnuje nezneužívání vztahu důvěry s lidmi, kteří užívají jejich služby, rozeznávání hranice mezi osobním a profesním životem a nezneužívání svého postavení pro osobní obohacení nebo zisk.
4. Sociální pracovníci jednají s lidmi, kteří používají jejich služby, s účastí, empatií a péčí.
5. Sociální pracovníci nepodřizují potřeby a zájmy lidí, kteří užívají jejich služby, svým vlastním potřebám a zájmům.
6. Sociální pracovníci mají povinnost učinit nezbytné kroky v profesionální i osobní péči o sebe na pracovišti i ve společnosti s cílem zajistit, aby byli schopni poskytovat odpovídající služby.
7. Sociální pracovníci zachovávají důvěrnost informací, které se týkají lidí užívajících jejich služby. Výjimky mohou být odůvodněny pouze na základě vyššího etického požadavku (jako je například ochrana života).
8. Sociální pracovníci vyžadují uznání toho, že jsou zodpovědní za své jednání vzhledem k lidem, se kterými pracují, vzhledem ke kolegům, zaměstnavatelům, profesní asociaci a vzhledem k zákonným ustanovením, a že tyto odpovědnosti mohou být ve vzájemném konfliktu.
9. Sociální pracovníci mají povinnost spolupracovat se školami sociální práce, aby podpořili studenty sociální práce při získávání kvalitního praktického výcviku a aktuální praktické znalosti.
10. Sociální pracovníci iniciují a zapojují se do diskusí týkajících se etiky se svými kolegy a zaměstnavateli a jsou odpovědní za to, že jejich rozhodnutí budou eticky podložena.
11. Sociální pracovníci jsou připraveni uvést důvody svých rozhodnutí, založených na etickém rozvažování, a jsou odpovědní za svoje volby a jednání.
12. Sociální pracovníci pracují na vytváření takových podmínek ve svých zaměstnavatelských organizacích i ve své zemi, aby principy tohoto prohlášení i principy jejich národního kodexu (existuje-li) byly diskutovány, hodnoceny a prosazovány.

Zdroj: Společnost sociálních pracovníků České republiky

Příloha C

Standard č. 1 – Cíle a způsoby poskytování sociálních služeb

- Popisuje cíle a způsoby poskytování sociálních služeb. V tomto standardu by měla organizace popsat pro koho je služba vhodná, s jakým cílem je poskytována, jakým způsobem a kdy a kde lze službu čerpat. Prohlášení o veřejném závazku poskytovatel služby písemně zveřejňuje a zavazuje se ho plnit.

Standardu č. 2 – Ochrana práv osob

- Zabývá se ochranou práv osob, definováním legislativy zaměřené na zachování práv klientů. Také se zaměřuje na možné porušování práv klientů a problematikou střetu zájmů.

Standard č. 3 – Jednání se zájemcem o sociální službu

- Popisuje jednání se zájemcem o službu. V tomto standardu by měly být srozumitelnou formou rozepsané informace o poskytované službě.

Standard č. 4 – Smlouva o poskytování sociální služby

- Zde se popisuje, co by měla zahrnovat smlouva o poskytování služby.

Standard č. 5 – Individuální plánování průběhu sociální služby

- Zabývá se oblastí individuálního plánování průběhu služby. Poskytování služeb vychází z osobních cílů a potřeb uživatele a je postaveno především na jeho schopnostech. Tento standard popisuje principy, zásady a důvody plánování. Popisují se zde také osoby, které se v individuálním plánování angažují, a informace o vedení administrativy.

Standard č. 6 – Dokumentace o poskytování sociální služby

- V tomto standardu se jedná o zpracování dokumentace o poskytování služby a vnitřních pravidel. Tyto dokumenty zaznamenávají vztah mezi klientem a poskytovatelem sociální služby. Typy dokumentů lze rozlišit na dokumentaci zdravotnickou, administrativní, pro individuální plánování, na evidenci stížností a účetní doklady.

Standard č. 7 – Stížnosti na kvalitu nebo způsob poskytování sociální služby

- Podle tohoto standardu by měla mít organizace zpracována podklady pro kvalitu poskytované služby a případné stížnosti. Zařízení by mělo mít vytvořené metodiky pro vyřizování stížností na kvalitu nebo způsob poskytované služby, dále pravidla o způsobu podání a vyřízení stížnosti.

Standard č. 8 – Návaznost poskytované sociální služby na další dostupné zdroje

- Smyslem tohoto standardu je popsat návaznost služby na další dostupné zdroje, které napomáhají se klientům lépe zařadit do společnosti.

Standard č. 9 – Personální a organizační zajištění sociální služby

- Tento standard se zabývá personální a organizační strukturou služby. Organizace by

měla mít jasně definována písemná pravidla, která vymezují počet pracovních míst příjem nových zaměstnanců, požadavky jak zaměstnance zavádět a zaškolovat.

Standard č. 10 – Profesní rozvoj zaměstnanců

- Tento standard se zaměřuje na vzdělávání zaměstnanců, na hodnocení zaměstnanců, systém výměny informací nebo systém odměňování.

Standard č. 11 – Místní a časová dostupnost poskytované sociální služby

- Tento standard vymezuje dostupnost poskytované služby. Organizace má vytvořené metodiky, jakými způsoby pracovníci hodnotí, zda služba vyhovuje potřebám klientů.

Standard č. 12 – Informovanost o poskytované sociální službě

- Na základě tohoto standardu by měla organizace srozumitelně popsat danou poskytovanou službu. Popis by měl být pochopitelný pro širokou veřejnost a obsahovat podrobné informace.

Standard č. 13 – Prostředí a podmínky

- Tento standard popisuje, že každý klient má právo na čisté a zdravotně nezávadné prostředí. Klient si může zařídit pokoj dle svého přání a vybavit si ho svými věcmi.

Standard č. 14 – Nouzové a havarijní situace

- Prostřednictvím tohoto standardu se zařízení ukládá podrobně popsat nouzové a havarijní situace. V případě nastání popsané rizikové situace, budou pracovníci na základě dobře zpracované metodiky vědět, jak se v daných situacích chovat a postupovat.

Standard č. 15 – Zvyšování kvality sociální služby

- Tento standard se zabývá problematikou zvyšování kvality služby. V podstatě dohlíží na dodržování ostatních standardů.

Záznam o provedených úkonech

Klient:

Měsíc:

Datum	A	B	C	D	E	F	G	Doba	Celkem Kč	Podpis
	částka	minut						celkem		
								Celkem		

A - Pomoc s přípravou stravy

B - Pomoc při zajištění chodu domácnosti

C - Výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti

D - Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

E - Sociálně terapeutické činnosti

F - Pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí

G - Pomoc při osobní hygieně a poskytnutí podmínek osobní hygieny

.....
Datum a podpis
ověřujícího
pracovníka

Příloha E

Zuzana Haubertová (ZH): Dobrý den, mé jméno je Zuzana Haubertová a studuji vysokou školu v oboru sociální práce. Píši závěrečnou práci o chráněném bydlení. Součástí je i to, že chci zjistit přímo od klientů, jaké to bylo v domově pro osoby se zdravotním postižením, a jaké to je v chráněném bydlení. Nemusíte se obávat, nikde nebudu uvádět Vaše jméno, věk a bydliště. Během rozhovoru si budu dělat poznámky k jednotlivým otázkám. To, co si tady budeme povídat, použiji pouze do mé závěrečné práce. Budu ráda, když si spolu příjemně popovídáme a pokud Vám nebude něco jasného, klidně se mě zeptejte. Tak můžeme prosím začít s první otázkou?

K1: Ano.

ZH: Výborně. Otázka č. 1 je: *Co jste v DOZP rád dělal?*

K1: Koukal jsem se na televizi a jezdil do města.

ZH: Dobře. Otázka č. 2: *Jak vypadal Váš den v DOZP?*

K1: Tak ráno jsem vstal, nasnídal se, uklidil jsem v pokoji nebo šel vychovatelkám s něčím pomoci a pak byl oběd, polední klid, kafičko a poslouchal jsem rádio, pak jsme šli něco dělat, třeba do dílen nebo ven, podle toho, jak bylo venku. No a pak večere, vysprchovat se a koukal jsem na televizi.

ZH: Děkuju. Otázka č. 3: *Co jste měl v DOZP na starosti? Co jste měl za úkol?*

K1: No, my jsme se vždycky střídali v úklidu s klukama. Když na mě přišla řada, tak sem s vychovatelkou zametal, vytíral a myl záchod. A taky sem šel občas do kuchyně, třeba škrábat brambory.

ZH: Výborně, děkuji. Otázka č. 4: *Jaké činnosti jste vykonával sám a se kterými vám pomáhaly pracovnice?*

K1: Jídlo nám vařili v kuchyni v 1. patře, kde jsem občas pomáhal. V bytě jsme měli pračku, tak když toho bylo hodně, tak mi vychovatelka to pomohla roztrždit na barvy a pak se to vypralo. Když svítilo sluníčko, tak jsme to věšeli venku.

ZH: Děkuju. Otázka č. 5: *Co máte na starosti v CHB? Například úklid, praní, vaření.*

K1: My se s Honzíkem střídáme v úklidu, máme napsanej rozpis, kdo kdy uklízí a co a tak se podle toho řídíme. A taky máme služby na vaření, nejradši dělám čínu. Pak si dobijím kredit a chodím si nakupovat jídlo sám, třeba snídani nebo večeři. Ale jídlo k obědu chodím nakupovat s vychovatelkou, to nevím, co do toho patří.

ZH: Dobře, to mi úplně stačí. Otázka č. 6: *Co jste se v DOZP naučil a v CHB děláte také?*

K1: To praní. A taky sem se naučil jezdit autobusem do města.

ZH: Děkuju. Otázka č. 7: *Které činnosti jsou pro vás v CHB nové, které jste nikdy v životě nedělal?*

K1: Vaření a nakupování.

ZH: Děkuji. Otázka č. 8: *Máte větší možnost dělat věci, které vás baví, než v DOZP?*

K1: Máme s Honzíkem svůj byt, koukáme na televizi, vaříme a chodíme sami ven. A mám telefon, tak můžu volat ségře a holce.

ZH: Dobře. Otázka č. 9: *Co si pamatujete z přechodu z DOZP do CHB?*

K1: Nevím.

ZH: V pořádku, nevádí. Otázka č. 10: *Nacvičovali jste nějaké činnosti, než jste se přestěhovali do CHB? Třeba nácviky domácích prací, nakupování, telefonování, jízdy v prostředcích hromadné dopravy.*

K1: Jo. Uklízeli sme a prali sme a naučil sem se jezdit autobusem.

ZH: Výborně. Otázka č. 11: *Mohl jste si vybrat, zda chcete do CHB nebo ne?*

K1: Já sem moc chtěl ☺.

ZH: Děkuji ☺, to moc ráda slyším. Otázka č. 12: *Co byste se ještě chtěl naučit?*

K1: Chtěl bych bydlet s holkou a chodit do práce.

ZH: Děkuji. Otázka č. 13: *Jste spokojený v CHB?*

K1: Jo. Líbí se mi tu.

ZH: Děkuju. Tak už se blížíme ke konci ☺. Otázka č. 14: *Chtěl byste se vrátit do služby DOZP?*

K1: Hm,...to ne. Ale občas se tam jezdím podívat za kamarádama.

ZH: Děkuju a poslední otázka č. 15: *Jsou některé věci, které byste rád změnil v CHB? Co byste chtěl, aby bylo jinak?*

K1: Ne. Chtěl bych, aby přijela ségra, abych jí moč ukázat náš byt.

ZH: Mockrát děkuji za rozhovor, to je ode mě vše. Přeji hezký den.

K1: Děkuju. Mějte se hezky.